

ALKUTUOTANTO (2019)

Tekijöiden ajatuksia, osa 3 – Äänisuunnittelija Saija Raskulla

Miltä tuntuu palata uudestaan saman teoksen äärelle seitsemän vuoden tauon jälkeen?

No ensinnäkin, tosi kivalta. Harvoin sitä on tällaisessa tilanteessa, että kaikilla työryhmän jäsenillä on näin paljon tietoa tekeillä olevasta teoksesta. Se muuttaa sekä tekemistä, kun meillä on jo moniin asioihin ratkaisut joita voidaan lähteä viemään eteenpäin ja rikastamaan, että kollektiivista ajattelua, kun yhteistä matkaa juuri tämän esityksen sisältöjen ja ilmaisukielen äärellä on kuljettu ennenkin. Koen, että ymmärrän tätä työtä nyt paremmin ja osaan ottaa siihen etäisyyttä keskellä prosessiakin. Se tuntuu hienolta.

Toinen asia, mitä olen viime päivinä pohtinut, on se, että miten paljon me tekijät itse ollaan muututtu näiden vuosien aikana. Aikuisen kasvua ei aina jotenkin hahmota, ja jotkin asiat kuten rytmitaju ja tapa kommunikoida ei ehkä ole paljoa muuttuneetkaan, mutta näen kyllä nyt aika toisenlaista työtä tältä ryhmältä kuin viime kierroksella. Että tämä esitys on kyllä eri esitys kuin seitsemän vuotta sitten – koska maailman on muuttunut ja koska tekijät on muuttuneet.

Mitä olet joutunut tällä kertaa ratkomaan äänisuunnittelua tehdessäsi?

Meillä oli viimeksi esityksessä mukana kaktus edustamassa flooraa. Tästä esityksestä kaktus kirjoitettiin ulos, mutta tilalle otettiin – erityisesti visuaalisena ja auditiivisena elementtinä – metsä. Sitä on nyt sitten mietitty sisällöllisesti, ratkottu dramaturgisesti ja teknisesti sekä harjoiteltu näyttämöhenkilökunnan kanssa. Itselle siitä on tullut tämän esityksen tärkein elementti, ne verkostot jotka yhdistää kaiken elävän ja elottoman.

Mikä määrittää omaa luontosuhdettasi?

Retkeily on ollut mulle tärkeä harrastus ja odotan malttamattomasti, että omat lapset olisivat sen ikäisiä, että voitaisiin viettää useampia päiviä jossain kansallispuistossa harhaillen. Tärkeintä heidän kanssa on tietenkin se yhdessä olo, mutta odotan mielenkiinnolla, mitä muuta lapset metsässä kulkemisesta saavat. Itselle vailla tukevaa suojaa muuttuvien säiden keskellä vietetty aika on maadoittavaa ja rauhoittavaa, ja mulla on retkiltä paljon hyviä, eläviä muistoja, niillä lie siis merkitystä.

Mitä kirjaa suosittelet tutustuttavaksi aiheeseen liittyen?

Peter Wohlleben kuvaa kirjassaan *Puiden salattu elämä* (2016) oman kokemuksensa kautta sitä, millainen yhteiselo metsän eri organismien välillä vallitsee. Kirjassa on valaiseva ajatus, että metsä on oikeasti samanlainen organismi kuin muurahaiskeko, että kaikki sen jäsenet ovat yhtä merkityksellisiä kokonaisuudelle kuin muurahaisyhteiskunnan jäsenet omalleen. Häntä lukiessaan tajusin, miten rajoittuneesti ajattelen metsää ja sen puita. On osittain tämän kirjan ansiota, että esityksessä on metsä edustettuna ja että se on läsnä sillä tavalla kuin on. Ja kirjan ansiota on myös se, että meillä kotona on nykyään oikean joulukuusen sijaan pahvinen, itse askarreltu, puulapsi koristeita kannattamassa.

Vuonna 2012 kantaesitetyn Alkutuotannon päivitetyn version ensi-ilta on 15.2.2019 Lahden kaupunginteatterin Eero-näyttämöllä. Esitys on Teatteri 2.0:n, Lahden ja Joensuun kaupunginteattereiden yhteistuotanto.